

2. korizmena nedjelja B

*Hodit ću pred Gospodnjim
u zemlji živih. (Ps 116,9)*

Prvo čitanje

Postanak 22,1-2.9a.10-13.15-18

U one dane: Bog stavi Abrahama na kušnju. Zovnu ga: "Abrahame!" On odgovori: "Evo me!" Bog nastavi: "Uzmi svog sina, jedinca svoga Izaka koga ljubiš, i pođi u krajinu Moriju pa ga ondje prinesi kao žrtvu paljenicu na brdu koje ću ti pokazati."

Ondje Abraham podigne žrtvenik, naslaže drva, sveže svog sina Izaka i položi ga po drvima na žrtvenik. Pruži sad Abraham ruku i uzme nož da zakolje svog sina. Uto ga zovne s neba anđeo Gospodnji i poviče: "Abrahame! Abrahame!" "Evo me!" odgovori on. "Ne spuštaj ruku na dječaka – reče – niti mu što čini. Sad, evo, znam da se Boga bojiš jer nisi uskratio ni svog sina, jedinca svoga." Podiže Abraham oči i pogleda, i gle – za njim ovan, rogovima se zapleo u grmu. Tada Abraham ode, uzme ovna i prinese ga za žrtvu paljenicu mjesto svog sina. Anđeo Gospodnji zovne Abrahama s neba drugi put i reče: "Kunem se samim sobom, izjavljuje Gospodin: Kad si to učinio i nisi mi uskratio svog jedinca sina, svoj ću blagoslov na te izliti i učiniti tvoje potomstvo brojnim poput zvijezda na nebu i pijeska na obali morskoj! A tvoji će potomci osvajati vrata svojih neprijatelja. Budući da si poslušao glas moj, svi će se narodi zemlje blagoslivljati tvojim potomstvom."

Drugo čitanje

Rimljanima 8,31b-34

Braćo i sestre! Ako je Bog za nas, tko će protiv nas? Ta on ni svojega Sina nije poštedio, nego ga je za sve nas predao! Kako nam onda s njime neće sve darovati? Tko će optužiti izabranike Božje? Bog opravdava! Tko će osuditi? Krist Isus umrije, štoviše i uskrsnu, on je i zdesna Bogu – on se baš zauzima za nas!

U ono vrijeme: Uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana i povede ih na goru visoku, u osamu, same, i preobrazi se pred njima. I haljine mu postadoše sjajne, bijele veoma – nijedan ih bjelilac na zemlji ne bi mogao tako izbijeliti. I ukaza im se Ilija s Mojsijem te razgovarahu s Isusom.

A Petar prihvati i reče Isusu: "Učitelju, dobro nam je ovdje biti! Načinimo tri sjenice: tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu." Doista, nije znao što da kaže jer bijahu prestrašeni. I pojavi se oblak i zasjeni ih, a iz oblaka se začu glas: "Ovo je Sin moj, Ljubljeni! Slušajte ga!" I odjednom, obazrevši se uokolo, nikoga uza se ne vidješe doli Isusa sama. Dok su silazili s gore, naloži im da nikomu ne pripovijedaju što su vidjeli dok Sin Čovječji od mrtvih ne ustane. Oni održaše tu riječ, ali se među sobom pitahu što znači to njegovo "od mrtvih ustati."

Za razmišljanje

Svake godine utjelovljuju glavne poruke prvih dviju korizmenih nedjelja cjelokupnost ljudske egzistencije i povijesti spasenja. Prve nedjelje doziva nam u pamćenje Isusova "kušnja" u pustinji sve one kušnje kojima je čovjek od početka izložen. Danas, na drugu korizmenu nedjelju stavlja nam Isusovo preobraženje pred oči ono slavno preobraženje koje je cilj svakog ljudskog nadanja.

*Nada je još uvijek neispunjena. Još je prerano da bismo razapeli šatore. Isus neprestano podsjeća svoje učenike da Sin čovječji **naprije** mora trpjeti i umrijeti. Nama pakje situacija apostola vrlo dobro poznata: i mi, doduše, naziremo uskrsnu slavu, ali smo ipak još uvijek na početku, još uvijek na putu u grad gdje ne trpi i ne umire samo Isus, nego gdje i nas čekaju križ i smrt. Zato ne navještajmo prerano ljudima uskrsnu pobjedu: time se izlažemo opasnosti da ljudima našega vremena zatajimo i ignoriramo Veliki petak i Veliku subotu. Znamo zaista da je uskrsnuće već u nama, no ipak smo nakon dugogodišnjeg života kao kršteni kršćani još veoma udaljeni od trenutka kada ćemo moći ustati iz groba i zapjevati uskrsni aleluja. Budimo dakle oprezni i ne propovjedajmo ljudima uskrsnuće i slavu Kristovu, kad Sin Čovječji još nije u nama započeo svoje uskrsnuće.*

Proživljavamo to korizmeno vrijeme u napetosti između kušnje i preobraženja. Poput Abrahama nam je vjerom nadvladati kušnje, s dubokim povjerenjem u Božje vodstvo, ne bezvoljno, ne bezbolno, ali ipak pozitivno i kreativno. Bog je naša budućnost, on je u nama i oko nas, pod njegovom smo zaštitom. Takvo povjerenje u Boga ne oduzima čovjeku njegovu slobodu i odgovornost, nego ga usađuje u plodno tlo, gdje on može rasti, te bez straha i pun povjerenja slobodno djelovati. Uspijemo li steći takvo povjerenje u Boga, onda ravnim putem idemo prema budućnosti osvjetljenoj Božjom milošću.

To je program korizmenog vremena – za naš život: ostavimo se ropskog služenja svjetskim silama, otrgnimo se moćnim zahvatima svijeta. Izađimo iz samoodređenja i prepustimo se odredbama Božje ljubavi.

Spriječimo sve što guši istinski život, da bismo Bogu dopustili da nam pristupi. A on neka nas za to ojača. Amen.